

Besluit

Postadres:
Postbus 15072
1001 MB AMSTERDAM
Telefoon: 020 30 30 261
Internet: www.cvta.nl

Contactpersoon	mr. A.G.J. van Ouwerkerk
E-mail	info@cvta.nl
Datum	19 mei 2020
Kenmerk	2020109
Onderwerp	Besluit op grond van artikel 3, eerste lid, onder b, van de Wet toezicht en geschillenbeslechting collectieve beheersorganisaties auteurs- en naburige rechten (Wet toezicht) tevens advies op grond van artikel 6 van de Wet toezicht.

Inleiding

Het College van Toezicht houdt op grond van de Wet toezicht en geschillenbeslechting collectieve beheersorganisaties auteurs- en naburige rechten (Wet toezicht) toezicht op collectieve beheersorganisaties (cbo's). Onder het toezicht op cbo's valt ook het toezicht op de regelmatige, zorgvuldige en correcte verdeling van vergoedingen door collectieve beheersorganisaties. Op grond van artikel 3, eerste lid, onder b, van de Wet toezicht heeft een besluit van een cbo tot vaststelling of wijziging van reglementen of modelovereenkomsten betreffende de uitoefening en handhaving van auteursrechten, instemming van het College van Toezicht. In artikel 6 van de Wet toezicht is bepaald dat het College van Toezicht een collectieve beheersorganisatie een advies kan geven.

Procedure

1.1 Bij brief van 23 maart 2020 heeft het College van Toezicht collectieve beheersorganisaties op grond van artikel 3, eerste lid, sub b, van de Wet toezicht een (tweede) advies uitgebracht aan Reprerecht naar aanleiding van het door Reprerecht, ter instemming voorgelegde, gewijzigde Reglement Uitkeringen.

1.2 Bij brief van 6 april 2020 heeft Reprorecht een reactie gegeven op dit advies. Reprorecht heeft bij dezelfde brief verzocht om, zo nodig, in te stemmen met het voorstel tot aanpassing van het (gewijzigde) reglement. Ter onderbouwing van de in de brief opgenomen reactie en voorstel tot aanpassing is een memo overgelegd van onderzoeksbureau Kantar van 31 maart 2020.

1.3 Op 17 april 2020 heeft het College van Toezicht, op verzoek van Reprorecht mondeling, zijn standpunt kenbaar gemaakt ten aanzien van het gewijzigde Reglement Uitkeringen. Op 24 april 2020 heeft het College van Toezicht ook zijn (mondelijke) standpunt kenbaar gemaakt ten aanzien van het verzoek om instemming van 6 april 2020 met het voorstel tot aanpassing van het voorgelegde (gewijzigde) Reglement Uitkeringen.

Overwegingen

Achtergrond

2.1 Reprorecht is door de Minister van Justitie en Veiligheid (JenV) aangewezen en belast met de inning en verdeling van de vergoeding voor het reprografisch verveelvoudigen als bedoeld in artikel 16h Auteurswet, welk artikel de Nederlandse implementatie vormt van artikel 5, tweede lid, onder a, van de Richtlijn 2001/29/EC, hierna te noemen 'de Wettelijke Reprorechtvergoeding(en)'. Reprorecht incasseert de Wettelijke Reprorechtvergoedingen bij bepaalde groepen gebruikers zoals instellingen van overheid, bibliotheken, onderwijsinstellingen en andere in het algemeen belang werkzame instellingen, en sinds 2003 ook bij het bedrijfsleven. Stichting Reprorecht is daarnaast gemandateerd door (organisaties van) auteursrechthebbenden om vergoedingen te innen voor bepaalde vormen van (digitaal) hergebruik.

2.2 Ten behoeve van de verdeling van de door Reprorecht geïnde vergoedingen is in oktober 2016 een Reglement Uitkeringen vastgesteld. Het in 2016 vastgestelde reglement is deels een neerslag van de afspraken die Reprorecht met betrokken (auteurs- en uitgevers)organisaties heeft gemaakt, welke afspraken zijn neergelegd in een Repartitieconvenant van 21 oktober 2016.

In het Reglement Uitkeringen van 2016 is onder meer het volgende bepaald:

“4.12 Bij de verdeling tussen de maker en uitgever gelden tot en met 2020 de volgende uitgangspunten: a. wettelijke vergoedingen worden volledig uitgekeerd aan de originele auteursrechthebbenden (alsmede hun

rechtsoptvolgers onder algemene titel), met inbegrip van fictief makers zoals bedoeld in artikel 7 en 8 Auteurswet. b. niet-wettelijke vergoedingen worden voor 50% uitgekeerd aan de origineire auteursrechthebbenden (alsmede hun rechtsoptvolgers onder algemene titel), met inbegrip van fictief makers zoals bedoeld in artikel 7 en 8 Auteurswet, en voor 50% aan de uitgevers als zodanig.

4.13 De onderlinge verhouding tussen wettelijke en niet-wettelijke vergoedingen ten opzichte van de in totaal door Stichting Reprorecht in Nederland geïncasseerde vergoedingen wordt tot en met 2020 vastgesteld op 50/50.

4.14 Wanneer nieuwe ontwikkelingen op het gebied van wet- en regelgeving en/of in kracht van gewijsde gegane rechtspraak (incl. uitspraken van het Europese Hof van Justitie) daartoe aanleiding geven kunnen de in 4.12 en 4.13 genoemde percentages tussentijds worden herzien.”

2.3 Voordien gold op grond van het Reglement Uitkeringen 2005 als uitgangspunt voor de verdeling tussen maker en uitgever een 50/50-verhouding voor alle vergoedingen. Op 12 november 2015 heeft het Europees Hof van Justitie (HvJEU) uitspraak gedaan in de zaak HP/Reprobel, C-572/13, ECLI:EU:C:2015:750 (hierna: ‘het HP/Reprobel arrest’). Naar aanleiding van dit arrest is door Reprorecht en de (overige) betrokken beheersorganisaties geconcludeerd dat de bestaande praktijk waarin aan uitgevers 50% van de Wettelijke Reprorechtvergoeding werd uitgekeerd niet kon worden gehandhaafd. Bij de interpretatie van (de gevolgen van) het arrest en de vaststelling van het Reglement Uitkeringen en het Repartieconvenant in 2016 is een deskundigenadvies¹ betrokken².

2.4 Bij de uitvoering van de op grond van de in het reglement van 2016 vastgestelde verdeling is er voor gekozen om de wettelijke vergoedingen uit te betalen aan de uitgevers die, op grond van artikel 5.2 van het Reglement Uitkering, gehouden zijn de (op de factuur vermelde) gelden door te betalen aan de freelance tekstauteurs. Op de door te betalen bedragen mogen geen inhoudingen of kortingen worden toegepast (artikel 5.4 van het Reglement)³.

---

¹ Advies van 9 februari 2016 van J.H. Spoor, P.B. Hugenholtz en D.W.F. Verkade.

² In het repartitieconvenant staat daarover vermeld: “De Partijen bij dit convenant hebben uit praktische overwegingen besloten om het bindend advies voor bepaalde aspecten over te nemen voor categorieën en sectoren waartoe het advies zich formeel niet uitstreckte, en de afspraken voor de periode van dit convenant te hanteren.”

³ Tenzij dit expliciet is aangegeven in de Brochure Uitgeversverdeling en/of de Doorbetalingsinstructie.

De voorgelegde wijzigingen

2.5 Op 4 november 2019 heeft Reprorecht het College van Toezicht verzocht om in te stemmen met een gewijzigd Reglement Uitkeringen. In het begeleidend schrijven van 4 november 2019 heeft Reprorecht toegelicht dat aanleiding voor de wijziging is dat bij de doorbetaling van de reprorechtvergoeding aan auteurs bij uitgevers knelpunten zijn ontstaan. Daarnaast zijn, blijkens de toelichting bij de wijzigingen en de daaraan ten grondslag liggende afspraken, betrokken de ontwikkelingen op het gebied van wet- en regelgeving, namelijk de totstandkoming van de DSM-richtlijn⁴ en het voorstel tot implementatie daarvan. In het ter instemming voorgelegde reglement zijn de afspraken verwerkt zoals tussen Reprorecht, Lira, Pictoright, Pro en de Mediafederatie zijn overeengekomen en zijn vastgelegd in een Hoofdlijnenakkoord. Dit Hoofdlijnenakkoord is door Reprorecht ter informatie meegestuurd met het instemmingsverzoek.

2.6 Kort gezegd komen de wijzigingen er op neer dat de gelden voortaan (enkel) via verdeelorganisaties zullen worden verdeeld en dat, onder meer, gelet op de verwachte implementatie van de DSM-Richtlijn voor alle gelden, dus ook voor de Wettelijke Reprorechtvergoeding, een 50/50-verdeling zal worden gehanteerd tussen uitgevers en auteurs. Reprorecht beoogt het aangepaste reglement toe te passen met ingang van de in 2018 geïncasseerde vergoedingen.

De adviezen van het College

2.7 Het College van Toezicht heeft op 27 december 2019 een advies uitgebracht op het instemmingsverzoek van 4 november 2019 en in dit advies er onder meer op gewezen dat het gewijzigde reglement pas is voorgelegd na afloop van de termijn, als bedoeld in artikel 2i, derde lid, van de Wet toezicht, van 9 maanden na het boekjaar waarbinnen dient te worden uitgekeerd aan rechthebbenden, terwijl niet is gebleken dat de in de uitvoering ondervonden knelpunten aan uitkeren in de weg staan. Het College van Toezicht volgt daarom niet waarom de in 2018 geïncasseerde gelden niet zijn uitgekeerd op basis van het nog geldende reglement. Bovendien ontbreekt een onderbouwing voor de in het gewijzigde reglement vastgelegde keuzes en het daarbij (kunnen) vooruitlopen op de implementatie van de DSM-richtlijn. Op dit advies heeft Reprorecht op 27 januari 2020 schriftelijk gereageerd en op 28 februari 2020 een mondelinge toelichting gegeven in reactie waarop het College van Toezicht nog aanvullende vragen heeft gesteld. Op verzoek van Reprorecht zijn de vragen en opmerkingen van het College van Toezicht tevens

---

⁴ Richtlijn (EU) 2019/790 inzake auteursrechten en naburige rechten in de digitale eengemaakte markt en tot wijziging van Richtlijnen 96/9/EG en 2001/29/EG

schriftelijk vastgelegd, in het advies van 23 maart 2020, zodat daarop een (aanvullende) schriftelijke reactie kon worden gegeven.

2.8 Tijdens het gesprek van 28 februari 2020 heeft het College van Toezicht kenbaar gemaakt dat het juridisch advies heeft verzocht, in afstemming met het ministerie van JenV en het ministerie van OCW, inzake (kort gezegd) de vrijheid die partijen zouden hebben – gelet op de DSM-richtlijn, met de daarin zogenaamde Reprobefix bepaling, en de voorgenomen implementatie door de wetgever – om afspraken te maken over het uitkeren van een deel van de Wettelijke Reprorechtvergoeding aan uitgevers en de mogelijkheden voor het College van toezicht om de uitwerking van deze afspraken in een repartitiereglement goed te keuren. Het College van Toezicht heeft zijn eerder geuite twijfels, ten aanzien van instemming op dit punt te kunnen verlenen, bevestigd in het advies van 23 maart 2020 en Reprorecht (opnieuw) op zijn verzoek in de gelegenheid gesteld een nadere motivering te geven.

2.9 In het advies van het College van 23 maart 2020 is voorts geadviseerd bepalingen die zien op het rechtstreeks uitkeren aan (onder) meer uitgevers en op de mogelijkheid van het opleggen van boetes (aan uitgevers) bij niet-nakoming van de in het Reglement opgenomen verplichtingen te schrappen, gelet op het uitgangspunt dat het uitkeren van gelden enkel nog via verdeelorganisaties zal geschieden en deze bepalingen daarmee tegenstrijdig en verwarrend zijn. Reprorecht heeft dit advies opgevolgd en op 6 april 2020 een, in die zin, aangepast Reglement Uitkering voorgelegd.

Nieuwe aanpassingen en wijziging van het verzoek

2.10 Gelet op de door het College van Toezicht geuite twijfels over de rechtmatigheid van de voorgenomen wijziging van de verdeling van de Wettelijke Reprorechtvergoeding heeft Reprorecht bij brief van 6 april 2020 tevens verzocht om, voor het geval het College niet zou kunnen instemmen met deze wijziging, in te stemmen met het voorstel om de verdeelsleutel aan te passen op grond van het bij de brief gevoegde memo van onderzoeksbureau Kantar en de, aanvullende, inschatting van partijen dat het aandeel reprografie, waarvoor de wettelijke vergoeding wordt geïncasseerd, inmiddels meer dan gehalveerd zou zijn en thans slechts 24% (in plaats van 50%) zou betreffen (leidende tot een verdeling van 52/48 voor tekst en 57/43 voor beeld).

Beoordeling

2.11 Zoals het College van Toezicht eerder aan Reprorecht kenbaar heeft gemaakt heeft het geen bezwaren tegen de verdeling van de gelden via verdeelorganisaties, hoewel een aandachtspunt daarbij is de kosten die in mindering worden gebracht op de uitkering. Op dat punt heeft Reprorecht toegezegd dat beheersing van de kosten een belangrijk aandachtspunt is van de betrokken organisaties en verwacht wordt dat gelet op de vermindering van de uitvoeringsproblemen deze kosten aanvaardbaar zullen blijven. Nagestreefd wordt dat de kosten niet boven de 15% zullen uitstijgen. Het College ziet daarom op dit punt geen aanleiding om niet in te stemmen met deze wijziging van de repartitie waarbij enkele via verdeelorganisaties zal worden uitgekeerd.

2.12 Met de aanpassingen van het Reglement Uitkering naar aanleiding van het advies van 23 maart 2020, zoals genoemd in overweging 2.9, zijn voorts de bedenkingen van het College van Toezicht weggenomen ten aanzien van bepalingen die naar zijn oordeel afbreuk deden aan de duidelijkheid en voorspelbaarheid van het reglement.

2.13 Het College van Toezicht kan echter niet instemmen met de voorgelegde verdeling op grond waarvan, ook voor het deel dat op grond van het huidige reglement volledig moet worden doorbetaald aan de (freelance) auteurs, voortaan een (substantieel) deel ten goede komt aan uitgevers. Daarvoor is het volgende redengevend.

Het recht op de billijke vergoeding

2.14 Artikel 16h (reprografie) van de Auteurswet (Aw) houdt een wettelijke beperking van het auteursrecht, net als onder meer artikel 16c (thuis kopie). Nederland heeft daarmee de exceptie van artikel 5, tweede lid, onder a en b van richtlijn 2001/29⁵ (hierna ook: de Auteursrichtlijn) omgezet. De wet staat daarmee in bepaalde gevallen het uitlenen of reproduceren van werk toe zonder toestemming van de maker, onder voorwaarde van een billijke vergoeding, die geacht wordt het nadeel te compenseren dat de maker lijdt doordat hij het aan hem toekomende reproductierecht deels niet kan uitoefenen.

2.15 In het genoemde Reprobel-arrest van 12 november 2015 heeft het HvJEU zich uitgelaten over zowel de reprografie exceptie (in de Auteurswet neergelegd in artikel 16h) als de privé-kopie exceptie (in de Auteurswet neergelegd in artikel 16c). In punt 46 van het arrest overweegt het HvJEU dat volgens artikel 5, tweede lid, onder a), en artikel 5, tweede lid, onder b), van

---

⁵ Richtlijn 2001/29/EG van het Europees Parlement en de Raad van 22 mei 2001 betreffende de harmonisatie van bepaalde aspecten van het auteursrecht en de naburige rechten in de informatiemaatschappij

richtlijn 2001/29 de lidstaten slechts mogen voorzien in de beperkingen die in die bepalingen zijn vastgesteld, indien zij ervoor zorgen dat de houders van het reproductierecht een billijke compensatie krijgen. De uitgevers staan niet in de lijst van rechthebbenden van het reproductierecht die is opgenomen in artikel 2 van richtlijn 2001/29 (punt 47). Aangezien de billijke compensatie, die in het kader van de beperking voor reprografie en de beperking voor privékopieën verschuldigd is, er toe strekt de schade te herstellen die de rechthebbenden hebben geleden doordat hun werken zonder hun toestemming zijn gereproduceerd, en aangezien de uitgevers geen houders van het uitsluitende reproductierecht zijn in de zin van artikel 2 van richtlijn 2001/29, lijden deze uitgevers geen schade in de zin van deze twee beperkingen. Zij kunnen op grond van deze beperkingen dus geen compensatie ontvangen die (deels) ten koste gaat van de compensatie voor de originair rechthebbenden (punt 48). Regelingen die uitkering van de billijke vergoeding (deels) aan uitgevers toestaan, zonder volledige doorbetalingsverplichting, zijn daarmee strijdig.

2.16 Het College van Toezicht heeft op grond van de Wet toezicht de taak om erop toe te zien dat elke cbo de verschuldigde bedragen regelmatig, zorgvuldig en correct (dat wil zeggen: rechtmatig) betaalt aan de rechthebbenden (artikel 2i, tweede lid, Wet toezicht). Zie ook de wetsgeschiedenis waarin is benadrukt dat het College er op toe moet zien dat de verdeling op rechtmatige wijze geschiedt. De instemmingsverplichting is een van de instrumenten om invulling te geven aan de in artikel 2i, tweede lid, Wet toezicht neergelegde taak.

2.17 Het College van Toezicht heeft bij de uitoefening van zijn taak als overheidsinstantie een zelfstandige verantwoordelijkheid om het Europese recht in acht te nemen op grond van het loyaliteitsbeginsel zoals neergelegd in artikel 4, derde lid, van het Verdrag betreffende de Europese Unie ("VEU").

2.18 Op de lidstaat die gebruik maakt van de (thuis)kopie(exceptie zoals bedoeld in artikel 5 van de Auteursrechtlijn rust een resultaatsverplichting "om de benadeelde auteurs de garantie te geven dat zij daadwerkelijk betaling ontvangen van een billijke compensatie ter vergoeding van het op zijn grondgebied ontstane nadeel [...]"⁶.

2.19 De uit een richtlijn voortvloeiende verplichting van de lidstaten om het ermee beoogde doel te verwezenlijken, waaronder moet worden verstaan de verplichting om alle algemene of bijzondere maatregelen te treffen die geschikt zijn om nakoming te verzekeren, geldt voor alle autoriteiten van de lidstaten. Dat betekent dus, binnen zijn bevoegdheden, dat de verplichting om de benadeelde auteurs de garantie te geven dat zij daadwerkelijk betaling

---

⁶ Zie arrest inzake Stichting de Thuiskopie/Opus Supplies Deutschland GmbH e.a, punt 39 (arrest HvJEU van 16 juni 2011, C462/09, ECLI:EU:C:2011:397).

ontvangen van een billijke compensatie ter vergoeding van het ontstane nadeel ook geldt voor het College van Toezicht⁷.

2.20 Het instemmen of het op andere wijze toestaan dat de billijke vergoeding aan uitgevers wordt uitgekeerd is met de bedoelde verplichting niet verenigbaar. Dat er over het repartitiereglement brede overeenstemming is of zou bestaan tussen organisaties van rechthebbenden en van uitgevers maakt niet dat toekenning van de billijke vergoeding aan uitgevers wél rechtmatig is.

De DSM-richtlijn

2.21 De DSM Richtlijn is in 2019 definitief vastgesteld en moet op grond van artikel 29 uiterlijk op 7 juni 2021 zijn omgezet in nationaal recht. De richtlijn bevat in artikel 16 de mogelijkheid voor de lidstaten om te kunnen bepalen dat ook uitgevers, onder voorwaarden, aanspraak kunnen maken op een deel van de vergoeding voor het reproduceren van werk: de al genoemde 'Reprobel-fix'. Zoals opgemerkt kwam, onder meer door het voorgelegde reglement van Reprorecht, de vraag op of met vaststelling van deze richtlijn en het voorstel van de nationale wetgever om artikel 16 te implementeren het reeds mogelijk is dat partijen de ruimte hebben om afspraken te maken over het uitkeren van een deel van de Wettelijke Reprorechtvergoeding aan uitgevers en het College van Toezicht deze afspraken ook al kan goedkeuren of op andere wijze kan toestaan, vooruitlopend op het van kracht worden van de implementatiewetgeving of het verstrijken van de implementatietermijn.

2.22 Het College van Toezicht is tot de conclusie gekomen dat deze vraag ontkennend moet worden beantwoord. Volgens vaste rechtspraak van het HvJEU moeten richtlijnbepalingen in beginsel worden omgezet in dwingende bepalingen van nationaal recht. Omzetting of directe toepassing van richtlijnbepalingen door middel van zelfregulering of convenanten is in beginsel niet mogelijk. Dat moet zelfs niet het geval worden geacht indien de implementatietermijn al zou zijn verstreken, nu het een facultatieve bepaling betreft en een lidstaat voor het omzetten van de daarin opgenomen mogelijkheid moet kiezen.

2.23 Een goedkeuringsbesluit van het College van Toezicht kan niet als een dwingende bepaling van nationaal recht worden aangemerkt en dit geldt ook voor het reglement waarop dit besluit betrekking heeft. Het goedkeuringsbesluit ziet uitsluitend op het voorliggende reglement en heeft geen gevolgen voor partijen die hier niet aan verbonden zijn. Een goedkeuringsbesluit kan dus niet dienen als grondslag voor het toekennen van

---

⁷ Zie onder meer: HvJEU 21 oktober 2010, ECLI:EU:C:2010:624, punt 49 (Accordo).

een deel van de door cbo's geïnde vergoeding voor de reproductie van werk aan uitgevers.

2.24 Het College van Toezicht concludeert dan ook dat het goedkeuren van reglementen van cbo's die reeds voorzien in de in artikel 16 van de DSM-richtlijn opgenomen mogelijkheid voor de toekenning van een deel van de vergoeding aan uitgevers, zonder dat deze bepaling rechtsgeldig is omgezet, betekent dat deze vergoedingen zonder een deugdelijke wettelijke grondslag en in strijd met het Europese recht aan uitgevers zouden worden toegekend. Voor goedkeuring of beter gezegd voor uitkering van alsdan verschuldigde en geïnde gelden is pas ruimte na implementatie van de betreffende bepaling uit de richtlijn.

Gebruiksgegevens en de eigen inzichten over het feitelijk gebruik

2.25 Lidstaten, waaronder zoals hierboven al vermeld, alle autoriteiten van die lidstaat en dus ook het College van Toezicht moet worden verstaan, dienen de volledige toepassing van richtlijnen niet alleen rechtens maar ook feitelijk te verzekeren. Het verzekeren van de feitelijke toepassing van de Auteursrecht-richtlijn vereist dat de middelen die worden gebruikt om het rechtens relevante deel van de incasso vast te stellen voldoende zorgvuldig en toereikend moeten zijn om daadwerkelijk de wettelijke verschuldigde vergoeding vast te stellen. Daarmee is niet te verenigen dat wordt aanvaard dat het deel van de geïncasseerde vergoedingen dat ziet op de Wettelijke Reprografievergoeding kan worden bepaald op basis van summierlijk onderbouwde, niet verifieerbare, data en op eigen inzichten van de bij de verdeling betrokken organisaties⁸. Het College stelt vast dat de (omvang van de) reproductie als bedoeld in artikel 16h Aw, en de conclusie dat sinds 2016 het wettelijk relevante deel meer dan is gehalveerd, gebaseerd is op summierlijke gegevens uit 2017 die (nog daargelaten dat het onderzoek slechts zag op fotokopieën) geen inzicht bieden in de validiteit van de metingen. Ook constateert het College dat er sindsdien geen onderzoek meer is verricht en dat de conclusie dat het wettelijk relevante deel sterk is geslonken is gestoeld op een extrapolatie op basis van de gegevens uit 2017 en voorts op de eigen (niet onderbouwde) inzichten van de betrokken organisaties. Zoals opgemerkt maakt de omstandigheid dat de betrokken organisaties overeenstemming hebben bereikt over (de aannames waarvan zij uit willen gaan bij) de verdeling van de betreffende gelden, niet dat toekenning aan uitgevers, op basis daarvan, wél rechtmatig is en dat het College van Toezicht hiermee zou kunnen instemmen of op andere wijze kan toestaan. Het College van Toezicht

---

⁸ (zie genoemd arrest van 22 april 1999, C-340/96).

onthoudt daarom zijn instemming aan de voorgestelde wijzigingen van de verdeelsleutel.

Besluit en Advies

Het College onthoudt zijn instemming aan de met het Reglement Uitkering voorgestelde wijziging van de verdeelsleutel. Het kan wel instemmen met de overige wijzigingen.

Het College adviseert Reprorecht thans binnen twee weken over te gaan tot uitkering van de in 2018 geïncasseerde gelden.

Hoogachtend,

drs. A.J. Koppejan
Voorzitter CvTA

Bezwaar

Tegen dit besluit kan binnen 6 weken na bekendmaking schriftelijk bezwaar worden gemaakt door indiening van een bezwaarschrift bij het College van Toezicht Auteursrechten, Postbus 15072, 1001 MB Amsterdam. Het bezwaarschrift wordt ondertekend en bevat ten minste:

- a) de naam en het adres van de indiener;*
- b) de dagtekening;*
- c) een omschrijving van het besluit waartegen het bezwaar is gericht;*
- d) de gronden van het bezwaar.*